

сприймати поразку та вчилися працювати в команді для досягнення спільної мети; 5 % - учасники ігор навчилися швидко приймати рішення, вирішувати завдання та розв'язувати проблеми, що сприяє їхньому розумовому розвитку та уявленню про навколишній світ.

Всі учасники дали відповідь, що відвідують дисципліну «фізична культура» з власного бажання та самостійно мотивують себе відвідувати навчання та продовжувати досягати успіхів на власному життєвому шляху.

Висновки. Отже, ми спостерігаємо важливість рухливих ігор як засобу розвитку не лише фізичних, а й соціальних та когнітивних навичок у студентів. Хочемо відзначити, та допомогти зрозуміти, як ефективно використовувати цей метод в різних аспектах навчання та виховання.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямку. Персоналізований особистісно - зорієнтований підхід у фізичному вихованні студентів може бути дуже ефективним і допомагати виховати гармонійно розвинену особистість з високими морально - вольовими якостями та мотивацією до активного способу життя.

Список використаної літератури:

1. Довгань Н.Ю. Психолого-педагогічні умови впровадження в освітній процес ВНЗ педагогічної системи виховання фізичної культури студентів у процесі позааудиторної спортивно-масової роботи. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 16: Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики. 2016; 28:116-123.

2. Корольова Н.Ю. Дидактичні аспекти навчання студентів рухових дій у курсі дисципліни «фізичне виховання. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. пр. Запоріжжя: КПУ, 2021;77(1):155-159.

3. Хавруняк І.В, Музика ВІ. Вплив фізичної культури на формування особистісних морально-вольових якостей студентів. Молодий вчений. 2017; 3.1 (43.1):293-296.

4. Черняков В.В, Колодяжна ТП, Дерябкіна ТВ. Психолого-педагогічні аспекти ставлення здобувачів вищої освіти до занять з фізичного виховання. Проблеми соціальної роботи: філософія, психологія, соціологія. 2019;2(14): 84-90.

ХАРАКТЕРИСТИКА ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ ФІЗКУЛЬТУРНО- СПОРТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Софія Прончакова, Наталія Серета

*Харківська державна академія фізичної культури
Харків, Україна*

Анотація. У тезах наведено результати проведеного теоретико-методичного аналізу літературних джерел. Надано характеристику

використанню методів антикризового управління в діяльності фізкультурно-спортивної організації.

Ключові слова: управління, менеджмент, криза, фізкультурно-спортивна організація.

Вступ. Процес антикризового управління – це система управлінських заходів щодо діагностики, упередження, нейтралізації і подолання кризових явищ та причин їх виникнення на всіх рівнях економіки. Антикризове управління ґрунтується на загальних принципах і методах, які притаманні управлінським процесам.

Мета дослідження – надати характеристику використанню методам антикризового управління в діяльності фізкультурно-спортивної організації.

Матеріали та методи дослідження. Для вирішення поставленої мети наукового дослідження використовувалися наступні методи дослідження: аналіз літературних джерел, аналіз документальних матеріалів, системний аналіз.

Результати дослідження та їх обговорення. Процес антикризового управління має передбачати цілеспрямованість, послідовність, своєчасність прийняття рішень та їх адаптованість у процесі життєдіяльності фізкультурно-спортивної організації. Антикризове управління повинно охоплювати всі підсистеми управління ФСО: операційну, технічну, фінансову, стратегічну, маркетингову, кадрову. Виходячи з цього, пропонується концептуальна схема процесу антикризового управління фізкультурно-спортивною організацією:

1 етап – підбір робочої групи, розробка плану графіка, формування інформаційної бази, необхідної для розробки антикризової програми;

2 етап – діагностика і прогнозування кризових явищ, оцінка параметрів кризи: створення зворотного зв'язку для вивчення розвитку кризи;

3 етап – опрацювання версій і гіпотез щодо шляхів подолання кризового стану;

4 етап – уточнення антикризової моделі управління;

5 етап – моніторинг зовнішніх і внутрішніх чинників [2, 5].

Після того, як обрана антикризова стратегія фізкультурно-спортивної організації, визначається необхідність здійснення антикризових заходів та обираються методи відповідно до обраної антикризової стратегії.

Існуючі методи антикризового управління розподіляються в залежності від результатів їх застосування на дві групи:

– тактичні методи: санація, даунсайзинг, банкрутство, застосування яких спрямовано на швидке покращення економічного стану фізкультурно-спортивної організації, тобто подолання наслідків кризових явищ;

– стратегічні методи: ліквідація, створення нових організацій, регуляризація, модернізація, злиття, диверсифікація, реструктуризація та реінжиніринг, застосування яких змінює сутність бізнесу фізкультурно-спортивної організації, її якісні характеристики, «результати застосування стратегічних методів організація відчуває, як правило, не одразу, проте вони змінюють сутність бізнесу [1, 3].

Виходячи з розуміння місця антикризового управління в процесі діяльності фізкультурно-спортивної організації, бізнес-план фінансового оздоровлення та план санації слід розглядати як спеціальні документи, що мають вузьке функціональне призначення. Основними концептуальними документами, які мають розроблятися у фізкультурно-спортивній організації, що опинилася в кризовому стані, є програма та план антикризових заходів.

Висновки. Охарактеризувавши особливості кризових ситуацій в діяльності фізкультурно-спортивних організацій слід зазначити, що кризові ситуації частіше залежать від зовнішніх чинників, на які досить тяжко вплинути. Але розуміючи передумови кризи та її наслідки, можна досягти виходу організації із кризового стану, проте іноді вихід із однієї кризи передуює новій кризі, тож прийняття рішень антикризового характеру є вкрай відповідальним для керівництва. Кризові ситуації в діяльності фізкультурно-спортивних організацій можуть мати свої особливості через специфіку їх функціонування та взаємодії з різними зацікавленими сторонами

Перспективи подальших досліджень у даному напрямку. Визначити ефективність використання методів антикризового управління в діяльності фізкультурно-спортивної організації.

Список використаної літератури:

1. Болотнов Д.Г. Особливості антикризового управління вітчизняними підприємствами. *Innovation and Sustainability*. 2022. № 2. С. 171-176.
2. Бугай В.З., Онішко А.Д. Характерні риси та діагностика фінансової кризи. *Економічний простір*. 2019. № 142. С. 101–111.
3. Вербівська Л.В., Кушнір І.В., Романюк А.С. Діагностика кризового стану підприємств у сучасних умовах господарювання. *Молодий вчений*. 2018. № 12(1). С. 250–255. URL: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2018-12-64-60>
4. Путятіна Г.М., Н.В. Серєда Маркетингова діяльність некомерційних організацій (на прикладі дитячо-юнацьких спортивних шкіл): навчальний посібник для студентів ВНЗ фізкультурно-спортивного профілю – Харків, 2013. 102 с.
5. Романович О.О., Свистун Л.А. Кризові явища у діяльності українських підприємств та методи їх діагностики. *Молодий вчений*. 2017. № 11. С. 1295–1299.
6. Хринюк О.С. Методи антикризового управління підприємством. Актуальні проблеми економіки та управління. *Збірник наукових праць молодих вчених*. 2011. № 5. С. 114–117.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СПОРТИВНИХ ІВЕНТІВ

Микита Самойлов, Олександр Попов

Харківська державна академія фізичної культури
Харків, Україна

Анотація. У роботі визначено особливості організації і проведення спортивних івентів, розглянуто технологію їх підготовки та проведення, сильні